

بینش معنوی - ۵۵

نگارش

مهدى كمپانى زارع

حیات فکری غزالی

تصحیح، ترجمه و تحلیل و نقد

رسالہ المنقد من الصلال

ناشر نگاه معاصر

فهرست

۵	■ پیشگفتار
۱۱	■ سیری کوتاه در زندگی ابوحامد غزالی
ترجمة المنقد من الضلال (۲۷)	
۲۹	مقدمه
۳۲	مقدمات سفسطه و انکار دانش‌ها
۳۶	گفتاری در اصناف جویندگان حقیقت
۳۷	علم کلام، غایت و نتیجه آن
۳۸	فلسفه
۳۹	اصناف فیلسوفان و موصوف شدن همگیشان به کفر
۴۲	اقسام دانش‌های فلسفه
۵۱	گفتاری در مذهب تعلیم و مصیبت آن
۶۰	روش صوفیان
۶۷	حقیقت نبوت و نیاز همه مردم به آن
۷۱	علت نشر دانش پس از روی‌گردانی از آن
مقالات (۸۵)	
۸۷	مواجهه با فلاسفه
۹۱	مواجهه با متکلمان
۹۴	مواجهه با عرفان

نقدی بر مواجهه غزالی با باطنیه.....	۹۷
نقدی بر مواجهه غزالی با نظریه امامت معصوم.....	۱۱۱
آیا کتاب سر العالمن از غزالی است؟.....	۱۳۱
□ متن المنقد من الضلال.....	۱۳۵
□ کتابنامه.....	۱۷۵
□ نمایه اعلام.....	۱۷۹

پیشگفتار

ابو حامد غزالی (۴۵۰-۵۰۵ق) از تأثیرگذارترین دانشمندان و اندیشمندان جهان اسلام است که در حوزه‌های مختلف علمی در جهان اهل تسنن و تشیع همواره محل رجوع بوده است. دفاعیات وی از تصوف مورد عتاب متشرعنان و نیز انتقادات او بر بنای سراسر استدلالی فیلسوفان مشائی و معتقدات باطنیه و نیز پی‌افکنی بنایی رفیع در اخلاقیات دینی مشهورتر از آن است که نیازمند تعریف و توضیح باشد. از قرن ششم هجری به بعد کمتر عالمی را در جهان اسلام می‌شناسیم که از دیدگاه‌های غزالی در شعب مختلف علوم بهره نبرده باشد و خود را نیازمند همراهی با او و یا انتقاد از وی نیافته باشد. غزالی از زمرة شخصیت‌هایی است که می‌توان در بسیاری از مباحثت با او موافق نبود، اما به هیچ‌روی نمی‌توان او را در نظر نیاورد و او را نادیده گرفت. او در دانش‌های مختلف دینی و غیر دینی صاحب تألیفات مهمی است و در بیشترینه آنها طرحی را افکنده که مسبوق به سابقه نبوده است و بدیع محسوب می‌شود. دایرة المعارف بزرگ دینی وی، احیاء علوم الدین، که با رویکردی باطنی و اخلاقی به رشتة تحریر درآمده بسیاری را بر آن داشت که مدعی شوند اگر جمیع کتب اسلامی معدوم شود و این اثر باقی بماند، چیز قابل ذکری از دست نرفته است.^۱ البته کم نبودند کسانی که این اثر را محتوى مطالب شست و روایات مجعلوں می‌دانستند و

۱. اخاف الساده المتقين، ج ۱، ص ۲۷.

دچار حیرت می‌نمود. این رشد از اینکه غزالی در نوشتۀ‌هایش طریق واحدی را دنبال نمی‌کرد و با اشعاره، اشعری و با صوفیه، صوفیانه و با فیلسفان، فلسفی مواجه می‌شد اظهار شکفتی می‌کرد و آنرا نشان تذبذب رأی وی می‌دانست.^۱ اما برخی این امر را چنانکه این رشد می‌فهمید، ارزیابی نمی‌کردند و برای این تشتّت ظاهري، توجیهی ارائه می‌کردند. برای مثال صدرالمتألهین برآن است که غزالی در بیشتر عقاید دینی و اصول ایمانی متابعت حکماً کرده و بسیاری از عقاید خود را از ایشان گرفته است و در مواجهه‌اش با حکماً یا مصلحتی دینی در حفظ عقاید مسلمین را مد نظر داشته و یا در مقابل علمای ظاهري تقهی کرده و یا اینکه در بدایت راه بوده و آنچنان به پختگی علمی نرسیده و درک درستی از جایگاه حکمت نداشته است.^۲ فارغ از اینکه در تبیین این تنوع و تشتّت چه راهی را پیش بگیریم، غزالی اندیشمندی است که در حوزه‌های مختلف منشأ آثار متعددی بوده است. دایره این تأثیرات شامل دانش‌هایی چون فلسفه و کلام و عرفان و اخلاق و فقه و اصول و تفسیر و علوم قرآنی ... بوده و موافق و مخالف را در بر گرفته است. برای فهم دیدگاه‌های مختلف غزالی در حوزه‌های مذکور و یافتن تصویری درست از وی بایستی به صورت مستقیم به آثار او مراجعه کرد. کثرت و حجم بسیار آثار وی بسیاری را از چنین مطالعه‌ای محروم کرده است. اما در مجموعه آثار غزالی رساله بسیار مهمی تحت عنوان المتقى من الضلال وجود دارد که در آن، وی به اختصار به تشریح مراحل حیات فکری خود می‌پردازد. این رساله در عین کوتاهی مشتمل است بر اهم اندیشه‌های غزالی در بسیاری از حوزه‌های مورد پژوهش وی. در جهان اسلام نوشتن چنین آثاری متعارف نیست و کمتر داشتمد و اندیشمندی است که اطلاعات منسجمی از حیات فکری و معنوی خود در اختیار مخاطبان قرار دهد. حتی گونه‌ای خست در بیان چنین اطلاعاتی از ناحیه این بزرگان ملاحظه می‌شود که تا حد زیادی ناشی از برخی ملاحظات اخلاقی و اجتماعی است. ایشان هم از اینکه سخنی بگویند که شخص خودشان در کانون آن باشد ابا دارند و هم از اینکه بخواهند پشت صحنه اندیشه خود را

بر اعتماد بیش از حد وی به صوفیه و سخنان ایشان طعنه می‌زند.^۱ محدثان وی را به ندانستن علم‌الحدیث متهم می‌ساختند و فقیهان او را به فروختن فقه به تصوف و آمیختن دین به اقوال یونانیان و صوفیان و اخوان‌الصفا مورد طعن قرار می‌دادند. اما علی‌رغم همه نیش‌ها و نقدها وجود وی اثر خود را در تاریخ اسلام باقی گذاشت و به یکی از محبوب‌ترین منابع مورد مراجعة مسلمین مبدل شد. دایرة تأثیرگذاری غزالی به احیاء علوم الدین منحصر نماند و او در وادی‌های دیگر نیز رهبری اهل دانش را بر عهده گرفت و توانست با بیان قدرتمند خود و شخصیت پرنفوذ خویش تأثیرات ژرفی را در سرزمین علوم اسلامی باقی بگذارد. او با نگارش کتاب‌هایی چون جواهر القرآن و مشکات الانوار نگاه مسلمین را به مقوله تفسیر و تأویل تغییر داد و با خلق آثاری چون الاقتصاد فی الاعتقاد و الجامع العام طرحی متواضعانه برای علم کلام ترسیم نمود. مواجهه وی با فیلسفان و نگارش کتاب مشهور تهافت الفلاسفه او را که خود دل در عقليات داشت به عنوان مخالف عقل و فلسفه به تاریخ نشان داد و فهم سهم مهم وی در شناساندن فلسفه – حتی به جهان مسیحیت – را برای قرون متمادی به تعویق انکند. هنوز چندسالی بیشتر از پیدا شدن مجموعه فلسفی مراغه و یافتن آثار فلسفی اصیل غزالی نمی‌گذرد و جامعه علمی جهان اسلام هنوز به اتفاقی برخی مستشرقان می‌پندارند که غزالی فقیه و صوفی ای اشعری بوده که عقل‌ستیز و فلسفه‌گریز بوده و همراهی و هم‌آیین برهان را با قرآن و عرفان برنمی‌تافته است. اما چنانکه از سراسر تهافت الفلاسفه آشکار است، وی عمیقاً دعوی هماوردی استدلالی با فیلسفان داشته و با ایشان با ابزار خودشان مقابله کرده است. در دیگر آثار فلسفی وی – مقاصد الفلاسفه، المضنوون به علی غیر اهله صغیر و کبیر – نیز میل بسیار غزالی به طریق برهان دیده می‌شود و نگارش آثاری در منطق مُهر تأیید بر آن می‌نهد.^۲ حوزه گسترده علایق غزالی و تنوع دیدگاه‌های وی در یک مبحث خاص، هم جماعات مختلفی را به سوی او تمایل می‌ساخت و هم طوایفی را

۱. المنتظم، ج ۹، ص ۱۶۹ و تلیس ابلیس، ص ۱۶۵.

۲. در باب اهمیت مجموعه فلسفی مراغه ر.ک: به مقدمه مجموعه فلسفی مراغه؛ دو مجدد، باب هفدهم و هجدهم، صص ۳۲۳-۳۲۱.